

altsaa efter den Reduktion, som er tænkt gennemført, og som er kommet til Udtryk paa Finanslovsforslaget —, Tilskud til Understøttelser til Mejerister 60 000 Kr., til statistiske Arbejder vedrørende Mejeribrug 10 000 Kr., Forsøg med Ost 3 000 Kr., Tilskud til Landboforeninger, Husmandsforeninger m. v. 58 500 Kr., til Mergelsøgning 4 620 Kr., til Landbruget paa Rørmø 4 480 Kr., til Landøkonomisk Driftsbureau 57 000 Kr., til Maskinkursus 1 500 Kr. Det bliver i alt 1 544 090 Kr. Desuden ydes der til Planteavlsludvalget, til Statens Forsøgsstationer og til Statsfrøkontrollen 640 000 Kr. I alt bliver Beløbet, som jeg før sagde, 3 930 000 Kr.

Til *Fiskeriet* foreslaas bevilget til Dansk Fiskeriforening 27 000 Kr., Tilskud til Forsikringsselskabet 10 000 Kr., Tilskud til Driften af Udklækningsanstalten „Frøjk“ 3 000 Kr., til Præmier for Drab af Sælhundede og Aalekrager 3 000 Kr., Rejseunderstøttelser 4 000 Kr., Prøveredningsbaaden i Vorupør 1 000 Kr., i alt 48 000 Kr., og desuden til Redningsdampere, hvad der vel ogsaa kan regnes for at være et Tilskud til Fiskeriet, 320 005 Kr., i alt 368 005 Kr. — Til *Handelen* bevilges til Rejseunderstøttelser til Handelsmænd 10 000 Kr. Til *Søveesenet* Tilskud til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart 4 000 Kr. og til *Industri og Haandværk* til Konsulenter og Oprettelse af Forsøgsstationer 48 800 Kr., til Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri til Vandreudstillinger 5 000 Kr. og til Fællesrepræsentationen i Almindelighed 5 000 Kr., til Rejseunderstøttelser til Haandværkere og Haandværksmestre 18 500 Kr., i alt til Haandværk og Industri 77 300 Kr. Man vil se, at for disse fire Erhvervs Vedkommende er der ikke tilnærmelsesvis Tale om direkte Tilskud, saaledes som de foreslaas for Landbrugets Vedkommende, og jeg synes, at man, efter at man har gjort sig klart, hvorledes disse Tilskud stiller sig i Forhold til hinanden, i alt Fald ikke kan sige, at Landbruget paa Finansloven er Stifbarn i Forhold til de andre Erhverv. — Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger om selve Forslagets Enkeltheder og Paragraffer, idet jeg henviser Tingets ærede Medlemmer til at gøre sig bekendt med de ret udførlige Bemærkninger, der følger med Forslaget. Jeg skal kun ganske kort skitsere, hvorledes det kommer til at se ud i Hovedtrækkene.

Statsdyrskuer for Hingste og Tyre opretholdes, dog uden Præmiering, det hidtidige Tilskud hertil bortfalder. Statsdyrskuekom-

missionen opretholdes ligeledes, men Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer bortfalder. Dette mener jeg er forsvarligt af 3 Grunde, for det første, fordi jeg har den Opfattelse, at Dyrskuerens Betydning for Ophjælpning af Husdyravlen nu efter saa mange Aars Forløb maa være blevet almindelig anerkendt af Befolkningen, og det vil derfor være unødvendigt i Fremtiden at opretholde Tilskud til disse Dyrskuer. Dernæst mener jeg ogsaa, at den Anerkendelse, som vedkommende Landmænd faar for de paa Dyrskuerne fremstillede Dyr, er af saa stor Betydning for dem ogsaa økonomisk, at det vil være rimeligt at borttage Statens Tilskud til Præmiering. For det tredje viser det sig i ret mange Tilfælde, at disse Dyrskuer er indgaaet som et Led, havde jeg nær sagt, i vore Folkeforlystelser, og i overmaade mange Tilfælde giver de et betydeligt Overskud. Jeg læser f. Eks. i Herning Avis for 5. August 1925 en lille Meddelelse, og lad mig indskyde den Bemærkning, at det er jo ikke noget socialdemokratisk Blad, men det er et Venstreblad i Herning, som skriver det. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tilde mig at oplæse et Par Linier: „Det store Dyrskue i Ringsted gav 12 000 Kr. i Overskud. Et Dyrskue, som Thureby, Køge og Omegns Landboforening for en Tid siden afholdt i Køge, har givet et Nettooverskud paa godt 9 000 Kr.“ Det forekommer mig derfor at være rimeligt, at man fra Statens Side ophører med at give Tilskud til Præmier, naar disse Dyrskuer kan give saa betydelige Overskud. Der er ingen andre af den Slags Udstillinger, som har saa let ved at klare sig som Dyrskuerne. Jeg synes derfor, at naar man i mange Aar har givet saadanne Tilskud, som man har gjort, vil det vist være rimeligt under de nuværende Forhold at nedsætte disse.

Tilskuddet til Hesteavlforeningen foreslaar jeg ogsaa skal bortfalde, dog med en Overgangsbestemmelse, der skal gælde i 3 Aar, fordi Forholdet er dette, at de Tilskud, som Hesteavlforeningen faar til Indkøb af Hingste, fordeles over flere Aar, og for at der ikke skal ske en Ændring heri, der vilde medføre Besvær for dem, hvilket vilde være urigtigt; altsaa for at hjælpe disse Folk foreslaas denne Overgangsbestemmelse. Jeg mener, det vil være rimeligt og forsvarligt at gaa bort fra Tilskuddet til Hesteavlforeningerne, naar man ser, at disse og Hesteavlen i det hele taget har været Kælebarn paa Husdyrloven i ca. 70 Aar, har faaet det store Tilskud gennem